

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 23. Diversorum Regularium sata ob Constitutionem Unigenitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

„hujusmodi penes se habuerint, illa Sæc. XVIII.
 „statim, atque præsentēs literæ eis A. C. 1727.
 „innotuerint, locorum Ordinariis, vel
 „hæreticæ pravitatis inquisitoribus tra-
 „dere atque consignare teneantur. Hi
 „vero ea sibi sic tradita illico flammis
 „aboleri curent.,,

Præter hanc Advocatorum Consul-
 tationem idem Pontifex die secunda
 & decima septima Septembris duo alia
 scripta speciali S. Inquisitionis decreto
 damnari, & Indici librorum prohibi-
 torum inferi jussit. Horum primum
 præfert hunc titulum: *Relatio eorum,*
quæ circa Regis declarationem die 4. Au-
gusti 1720. factam quoad conciliationem
Episcoporum in Rothomagensi Parlamento
acta fuere. Alterum vero ita inscribi-
tur: Relatio eorum, quæ tam Romæ,
quam ex parte Cardinalis Noaillii in nego-
tio Constitutionis a tempore electi Bene-
dicti XIII. Papæ gesta fuerunt.

§. XXIII.

*Diversorum Regularium fata ob
 Constitutionem Unigenitus.*

Quanto studio San Marthanus supre- Vid. supra
 mus Præpositus Congregationis l. 221. p. 219.
 Benedictinæ S. Mauri Constitutionem tom. 71.
Unigenitus a suis acceptari, ad labora-
 rit, jam supra meminimus; cum vero
 non-

Sæc. XVIII. nonnulli adhuc suis appellationibus
 A. C. 1727 pertinacius insisterent, non modo Or-
 dinis Superiores, sed ipse etiam Pon-
 tificex, & Franciæ Episcopi ad frangen-
 dam eorum duritiem acerbiora adhi-
 buere remedia: Præprimis Cardinalis
 Lercarius P. Malouetum Congregatio-
 nis hujus Procuratorem Generalem
 ad se accersivit, eique significavit, Pon-
 tificem omnino velle, ut omnes præ-
 fatæ Congregationis Monachi intra bi-
 mestre Constitutionem *Unigenitus* pure
 & simpliciter reciperent, secus omni-
 bus privilegiis a S. Sede concessis, &
 Regja auctoritate firmatis, necnon ce-
 lebrioribus Monasteriis, ac præcipue
 Abbatia S. Dionysii spoliandi. Hæc
 præfatus Procurator iterato ad Fran-
 ciæ Superiores perscripsit, atque ad
 avertendum Congregationis excidium
 nil aptius esse significavit, quam prom-
 ptam submissionem. His literis ac mi-
 nis stimulatus P. Thibault neo-electus
 Generalis unacum P. Priore Cenventus
 S. Germani Noaillium Cardinalem ac-
 cessit, supplicans, ut ipse prior scriptum
 suæ acceptationis testimonium edere,
 illudque ad Ordinis Superiores trans-
 mittere velit; certo certius enim, ad-
 debat ipse. cunctos Monachos ad ejus
 exemplum parem illico subjectionem
 testaturos. Nec his contentus Generalis
 influ-

insuper die septima Januarii hoc anno Sæc. XVIII.
 omnes Conventuum Priores, Assisten- A. C. 1727.
 tes ac Visitatores convocavit, eisque
 gravissima, quæ certo imminerent, mala
 exposuit, petiitque, ut de opportunis
 deliberarent remediis. Potissimorum
 consilium eo abibat, nec Bullæ accep-
 tationem, nec appellationum revoca-
 tionem Romam esse mittendam, sed
 tempus rebus magis propitium esse ex-
 pectandum, interim vero Bissii Cardi-
 nalis opem implorandam, ne ipsi hac
 in re Noaillium Cardinalem, quem fi-
 deliter secuturi essent, prævenire ju-
 berentur. Alius vero ex Visitoribus
 congregatis deliberandum proposuit,
 utrum præstaret, Congregationem vel
 aliena vel propria manu destrui, si e-
 nim, aiebat, Constitutio non accepta-
 retur, Congregationem per Papam &
 Regem absdubio destructum iri, si au-
 tem illa reciperetur, tunc Generalem
 compulsam iri, ut celebriores Mona-
 chos in exilium detruderet, eisque in-
 habiles, rudesque subrogaret, proin-
 ipsemet Congregationem everteret.
 Quo hæc spectarent, Generalis haud
 ignarus respondit, fatalem hunc even-
 tum esse dubium, nec malum adeo
 præsentaneum esse, ut ei adhucdum
 occurri non posset, Pontificis autem
 Regisque indignationem omnino cer-
 tam

Sæc. XVIII.
A. C. 1727.
 tam esse: hanc igitur, ut declinaret
 Generalis, Fleurium Cardinalem adiit,
 pollicitus, quod evulgato mox Noaillii
 mandato una omnes Constitutionem sint
 amplexuri, si qui vero adhuc dum per-
 tinaces fuerint, illos ad pauperrimos
 Conventus esse relegandos. Hanc con-
 ditionem gratam habuit Fleurius, qui
 etiam spondit, se ad Pollignacum
 & Lercarium Cardinales Romam datu-
 rum literas, supplices, ut contra Bene-
 dictinos haud ultra Romæ procederetur.
 Enimvero Generalis quosdam ex illis,
 qui ceteris magis obstinati erant, ex
 Parisina Abbacia in remotiores exulare
 iussit, atque inter alios Gemmeticien-
 sis Conventus Procuratorem, & P. Du-
 retum ob novam operum Tertulliani
 editionem sat notum ex Abbacia S. Dio-
 nysii aliorum misit.

Postea idem Generalis Mense Aprilii
 epistolam, quam P. Antonius Vincen-
 tius Thuillier scripserat, typis edi-
 curavit sub hoc titulo: *Epistola veterani
 Theologicæ Professoris ex Congregatione
 S. Mauri de suæ appellationis revocatione
 ad alium ejusdem Congregationis Professo-
 rem, qui suæ appellationi adhuc insistit:*
 Hæc vero epistola, utpote rationibus
 admodum gravis factioni permolesta
 acciderat, quapropter alius quidam
 tecto nomine literas edidit, in quibus
 velut

velut ceterorum ore loquens, palam Sæc. XVIII.
 protestabatur contra suos Superiores, A. C. 1727.
 si forte hi Constitutionem recipi jube-
 rent. Hoc comperto Generalis protin-
 us encyclicas ad omnes Conventuum
 Priores dedit, quas ubique prælegi,
 ac desuper suum a quovis responsum
 dari postulavit. Verum contra ipsas
 hæc encyclicas literas nonnulli de-
 clarabant, quod, quamvis suo Superi-
 ori obtemperaturi eas prælegissent,
 hæc tamen Lectio acceptationi nulla-
 tenus æquivalere, censenda esset. Ut
 vero paucorum pertinaciam eo prom-
 ptius frangeret P. Generalis, opitulante
 Bissio Cardinale, Regis opem implora-
 bat, ut ipse in proximis comitiis Con-
 stitutionem a singulis acceptari, Regia
 auctoritate juberet. Id ipsum quoque
 Romæ vehementius, quam unquam,
 urgebat Pontifex, qui die decima quinta
 Julii P. Procuratori Generali denuncia-
 bat, quod quidem hucusque specialis
 sacri Ordinis Patronus, Pater, Pro-
 tector & Amicus existisset, has autem
 qualitates exuere, & ea severitate,
 quam non modo Roma, sed potissimum
 Francia deposcit, pertinaces plectere
 ea de causa cogatur, ut expurgato fer-
 mento Congregatio servetur integra;
 debitam ergo submissionem erga Con-
 stitutiones a S. Sede emanatas protinus

Sæc. XVIII.
A. C. 1727.

exhibeant: Ad hæc reposuit Procurator, se haud inficiari posse, quod in Congregatione darentur, qui conscientiae suæ (quamvis erroneæ) dictamine prohibiti Constitutionem acceptare renuerent, horum tamen numerum longe minorem esse, quam ejus inimici divulgassent; plurimos enim Superiores & subditos reperiri, qui plenam erga S. Sedis decreta obedientiam præstarent, ipsum quoque P. Generalem nil intentatum relinquere, ut obsequentium numerus indies augetur, tempore autem & lenitate opus esse; intempestivam enim severitatem nec Regulæ nec menti sancti Patris Benedicti consonam esse, aliunde vero eam apud male persuasos homines plus nocere, quam prodesse; hæc inaudiens Pontifex, indefessos quidem Patris Generalis conatus amplo commendabat elogio, addebat tamen, exin manifeste colligi, vel maxime induratum esse subditorum rebellionem, præcipue cum ex iis nonnulli eidem in faciem restitissent, alii literas perversis suis doctrinis turgidas ad eum dare præsumpissent, alii ex contemptu ei nequidem respon-

Honorat. a dere, dignati fuissent, „Hæc, re-
S. Maria „nebat P. Procurator, a paucis quibus-
Carm. Disc. „dam acta fuisse, haud diffiteor, ut ta-
Observ. „men Sanctitas sua de potissimorum
dogmat. ad- „dit. p. 260. „sub-

„subjectione & obedientia certior red- Sæc. XVIII.
 „datur, porrigo eorum catalogum, A. C. 1727.
 „spero autem, quod Constitutio in do-
 „ctrinæ Thomisticæ favorem nuper e-
 „dita, cum ubique ac omnibus pacem
 „annuntiet, brevi etiam concordiam
 „in Congregatione nostra sit restaura-
 „tura. Plane, inquiebat Pontifex,
 „Breve nostrum, quod incipit, *dimis-*
 „*sas preces*, jam satis demonstrabat.
 „Doctrinam S. Thomæ esse ipsissimam
 „universæ Ecclesiæ, faxit Deus! ut
 „per novam declarationem meam tur-
 „bidi ingenii homines ad saniora redu-
 „cantur, temporis moram indulgeo;
 „scio enim, quantam utilitatem studia
 „ac literarii labores vestrorum Patrum
 „Ecclesiæ contulerint, nolite ergo me
 „compellere, ut ipse ad vestrum ex-
 „cidium concurram: His dictis Pro-
 „curatorem, data Benedictione Aposto-
 „lica valere iussit. Verum postea lucu-
 „lenter patuit, ex his, qui Jansenii er-
 „roribus infecti credebantur, potissimos
 „vel male consultos, vel de erroribus,
 „quos nunquam propugnassent, insimu-
 „latos fuisse; plusquam enim triginta re-
 „ligiosi, & postmodum adhuc eorum plu-
 „res S. Sedi promptissimo animo sese sub-
 „jecerant, Noaillii exemplo, & P. Con-
 „radi Prioris ad S. Germanum monitis
 „potissimum persuasi; quocirca ipsemet

Sæc. XVIII. Pontifex ad præfatum Patrem literas
 A. C. 1727. dedit, in quibus illum ceu præcipuum
 conversionis Promotorem deprædi-
 cabat.

Sub idem ferme tempus Magistro
 Generali FF. Prædicatorum a Pontifice
 erat injunctum, ut in eos, qui Bullam
 acceptare renuerent, confestim judicii
 acta instrui, eosque e gremio expelli
 curaret. Pariter Carmelitæ Discal-
 ceati, etsi hanc Constitutionem jam
 antea in suis comitiis Provincialibus
 ubique, ac unanimi voce receperint,
 specialiter tamen polliciti sunt, quod
 in nuperis comitiis suis Generalibus
 sese decreto, quod FF. Prædicatorum
 Generalis hanc in rem editurus esset,
 omnino conformare velint. Denique
 cunctis generoso exemplo præluxit
 Bonetus Generalis Presbyterorum Mis-
 sionis, qui in Generalibus Congrega-
 tionis comitiis sequens decretum com-
 muni omnium voto edidit: *declaramus,*
quod cum profundissima reverentia & per-
fecta cordis & animi submissione nos sub-
jiciamus omnibus Bullis summorum Pon-
tificum, ab ordine Episcopali acceptatis &
promulgatis & quibus favent Regia diplo-
mata, contra librum & doctrinam Jan-
senii editis & speciatim Bullæ sanctæ me-
moræ Clementis XI. quæ incipit: Vineam
Domini &c. & ejus Constitutioni: Uni-
 geni-

genitus &c. adeoque rejicimus & condem- Sæc. XVIII.
namus librum, cui titulus: Reflexiones A. C. 1727.
morales & CI. Propositiones ab eo ex-
tractas, eadem forma, & sub eisdem qua-
lificationibus; quibus eas damnavit sanctæ
memoriæ Clemens XI. in dicta Constitutione.

§. XXIV.

*Ernestus Comes de Metternich ad fi-
dem Catholicam reversus.*

Hoc item anno luculentum veritatis
testimonium edebatur, quo com-
probatum fieret, in sola Religione Ca-
tholica tutissimum esse mori; nullum
enim reperitur exemplum, quod quis
in Catholica fide natus, enutritus, at-
que senescens paucis ante mortem mo-
mentis, ut secure æternitatis viam in-
gredi posset, a religione Romano-Apo-
stolica ad Lutheri vel Calvini sectam
desecit, quamplurimos autem repe-
rire est, qui in ejusmodi erroribus oc-
calluerant, morti tamen appropin-
quantes Catholicam fidem amplexati
sint, eoquod salutem suam in gravis-
simo versari periculo agnoscerent, il-
ludque haud aliter, quam ejurata secta
evitari posse crederent. Ita recte sen-
serat Ernestus Comes de Metternich
Brandenburgici Electoris ad comitia Le-
gatus, qui a Friderico Guilielmo Bo-

L 1 4

russicæ